

Mina skolar

Äntligen! Sista året i grundskolan.

Så tänker nog de flesta i årskurs nio just nu.

Många tycker att det är väldigt skönt att snart sluta, slippa outhärdliga människor. Själva tycker

jag att det ska bli rena himmelriket att komma till en ny skola med nya människor. Börja om

på nytt. Inte för att jag är missnöjd med den jag har varit dessa år, absolut inte. Men att

kunna vara lite mystisk, få lära känna nya

människor och att dem får lära känna mig.

Det längtar jag till.

Hur har nu mina nio skolar varit? Jo, de

har varit fantastiska! Jag har alltid tyckt

om att gå i skolan / träffa människor. Jag är

väldigt social och jag älskar människor.

Jag har alltid haft bra lärare som jag har

f

tyckt om. En del har varit strängare än andra, men de har alltid varit rättvisa.

Under mina nio skolar har jag också lärt mig väldigt mycket. Lärt mig hur människor fungerar, lärt mig vilka kompisar man ska hålla hårt i och vilka kompisar som man skulle släppt för länge sedan.

Det första skolåret minns jag mycket väl.

Jag var rätt feg då. Jag var t.ex livrädd för sexorna, de var så stora och sträckin-jagade. Mästar som monster. Något som jag också minns väldigt väl var hur man gjorde när man inte orkade äta upp potatisen i matsalen. Då tryckte man ihop potatisen på tallriken med hjälp av servetter. När man sedan skulle gå och ställa tallriken och slänga maten hoppades man innerligt

att ingen skulle märka det.

Hela lågstadiet var en period där man lekte väldigt mycket och lärde känna sina klasskamrater.

Däremot var fyran, början på mellanstadiet, en ganska stor förändring. Det började många nya i klassen och skolattityden förändrades.

Inte på grund av de nya klasskamraterna, utan på grund av att man helt plötsligt skulle vara mer kaxig. Inte mycket lek, nej nu skulle man bli som de vuxna.

Många provade att röka i femman, sexan. Man började bröttna på sina klasskamrater. Många som varit ens kompisar lämnade en helt plötsligt, för nya, äldre kompisar.

I sexan gjorde man många viktiga val inför högstadiet. Man skulle välja vilket språk man

ville läsa, man skulle skriva elever på en lista som man ville komma i samma klass med.

Sommarlovet mellan sexan och sjuan var en nervpirrig period. Man tänkte på hur ens nya klasskompisar skulle vara, hur den nya skolan skulle vara. Hur man skulle hitta i den nya skolan // Sjuan var ungefär

som en testperiod. Man lärde känna sin nya klass, sin nya skola och sina nya lärare.

Man fick inga betyg utan lärarna kollade mest av vad man kunde. En stor förändring skedde i sjuan, man började bli vuxen.

Mer ansvar, mer läxor och mer prov.

På hösten i åttan fick man sina första betyg. Det var väldigt spännande. I åttan

fortsatte vuxenutvecklingen. Ännu mer ansvar, läxor och prov. Nu kände man i stort

Mina skolar. fortsättning.

sett även sin klass. Efter åttan kommer

nian som alla vet. Nian, ja här börjar det

fulla allvaret. Här kommer det prov i stora

lass. Ett skepp kommer lastat med en massa

prov. Det var verkligen mycket pluggande

på höstterminen i nian. Mycket stod på spel,

det var de betygen som man skulle söka in

preliminärt till gymnasiet på gymnasiet.

Det ordet har man tänkt på mycket. Man har

besökt ett flertal skolor, haft föräldramöten och

fått tonvis med gymnasie information och

haft hem i brevlådan. Man blir en aning

förvirrad kan jag gott säga. Men som sagt,

jag ser framåt. Citatet "Jag bryr mig om

framtiden, jag ska tillbringa resten av mitt liv

där" är väldigt bra. Slutligen vill jag säga

att åren i grundskolan har varit många lärorika

är för mig och det är jag väldigt tacksam

för. Hoppas att du är det med.